

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. februar 2011
Kontor: Lovteknikkontoret
Sagsnr.: 2010-9404-0148
Dok.: BBO41656

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed samt lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (Skærpelse af bødestrafpen for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen m.v.) (L 102), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. januar 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed samt lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (Skærpelse af bødestraffen for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen m.v.) (L 102):

”Hvor går grænsen mellem simpelt vold i straffelovens forstand og lovforslaget, når det handler om kast med snebolde? Illustration med eksempler ønskes.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Justitsministeriet har i medfør af § 23 i lov om politiets virksomhed (politiloven) udstedt bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger (ordensbekendtgørelsen).

Ordensbekendtgørelsen, der trådte i kraft den 1. juli 2005, erstattede de tidligere gældende lokale politivedtægter, som var fastsat i de enkelte politikredse med udgangspunkt i den tidligere gældende normalpolitivedtægt.

Det følger af ordensbekendtgørelsens § 12, at det er forbudt at benytte skydevåben, buer, slangebøsser eller lignende, at tænde bål, eller at kaste sten, snebolde, vand eller andet, hvis dette kan medføre fare eller ulempe for forbipasserende.

Ordensbekendtgørelsens § 12 er en delvis videreførelse af § 14 i den tidligere gældende normalpolitivedtægt. Efter denne bestemmelse var det bl.a. forbudt på eller ud over en vej at benytte skydevåben og legetøjsvåben, herunder bue og slangebøsse, at tænde bål, at afbrænde fyrværkeri eller lignende eller at kaste sten, snebolde, vand eller andet, der kan medføre skade eller være til ulempe for forbipasserende.

Det beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om de forhold, der er nævnt i ordensbekendtgørelsens § 12, herunder kast med snebolde mod eller i nærheden af forbipasserende, kan anses for at medføre fare eller ulempe for disse personer. Dette krav om fare eller ulempe i ordensbekendtgørelsens § 12 må efter Rigsadvokatens opfattelse antages at indebære, at rent bagatelagte forhold falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde.

Sneboldkast kan efter omstændighederne være af en sådan karakter, at forholdet bør henføres til straffelovens bestemmelser om legemsangreb mv.

Det følger af straffelovens § 244, at den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år. Det antages, at rent bagatelagte forulempelser falder uden for bestemmelsen, f.eks. let kilden, tjat, små puf og skub, jf. Kommenteret Straffelov, 9. udgave, s. 359.

Rigsadvokaten er ikke umiddelbart bekendt med domme, hvor straffelovens § 244 er blevet anvendt på legemsangreb i form af sneboldkast. Det vil bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde om sneboldkast har en sådan karakter, at der er tale om vold i straffelovens forstand. I denne vurdering vil efter Rigsadvokatens opfattelse bl.a. indgå forholdets grovhed og farlighed, herunder sneboldenes karakter. Eksempelvis vil kast på kort afstand direkte mod offerets ansigt med snebolde, der er lavet af hårdt stampet sne og/eller indeholder sten eller isklumper, efter Rigsadvokatens opfattelse efter omstændighederne kunne være omfattet af straffelovens § 244.

Ordensbekendtgørelsens § 12 finder efter Rigsadvokatens opfattelse også anvendelse i tilfælde, hvor kast med snebolde medfører fare eller ulempe for forbipasserende i trafikken. I det omfang kast med snebolde har karakter af leg, kan forholdet i stedet være omfattet af færdselslovens § 6, stk. 3. Det følger af denne bestemmelse, at der på veje, bortset fra på legegader, ikke må leges eller spilles bold mv. til ulempe for færdslen.

I særligt grove tilfælde vil det afhængig af de konkrete omstændigheder kunne komme på tale at anvende f.eks. straffelovens § 252 og/eller § 291. Straffelovens § 252 omfatter den, der for vindings skyld, af grov kåthed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed (hensynsløs fareforvoldelse), mens straffelovens § 291 omfatter den, der ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden (hærværk). Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis større snekugler eller lignende fra broer kastes eller skubbes ned på de biler, der passerer på vejen nedenunder.”

Det kan tilføjes, at det følger af færdselslovens § 3, stk. 1, jf. § 2, nr. 23, at enhver, der færdes eller i øvrigt opholder sig på vej eller i køretøj på vej, skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres.

Kast med snebold til fare for mennesker i trafikken vil efter Justitsministeriets vurdering efter omstændighederne kunne være omfattet af færdselslovens § 3, stk. 1.